

A Fővárosi Ítéletábra a ... Ügyvédi Iroda ... által képviselt ... felperesnek a ... Ügyvédi Iroda ... által képviselt ... alperes ellen biztosítási szolgáltatás nyújtása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. március 21-én kelt 24.G.41.094/2012/36. számú közbenső ítélete ellen az alperes részéről 37. és 39. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

k ö z b e n s ő í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét azzal hagyja helyben, hogy az alperes felperes ...-i ajánlata ... napján kelt pontosításával létrejött tartalmú vagyonbiztosítási szerződés alapján tartozik biztosítási szolgáltatást nyújtani a felperes részére a 2012. február 10-én bekövetkezett biztosítási eseménnyel kapcsolatosan;

kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

A közbenső ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Felperes leszállított keresetében 22.334.400 forint és annak 2012. november 11. napjától a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest, elsődlegesen biztosítási szerződés teljesítése, másodlagosan kártérítés jogcímén.

A keresetében előadta, hogy az általa megbízott alkusz közreműködésével vagyonbiztosítási szerződést kívánt kötni az alperessel, ...-i keltezéssel ajánlatot küldött - melyben az előzetes egyeztetés eredményeként negyedéves díjfizetés és ... napjától kezdődő kockázatviselés került megjelölésre - ezen ajánlat alapján az alperes 2012. január 31-i iratával hiánypótlást írt elő, melyben jelezte, ha felperes 2012. február 26-ig pótolja a hiányzó adatokat, akkor a kockázatviselés az ajánlat szerinti időpontban áll be. Felperes hiánypótlási kötelezettségének eleget tett, ezt követően 2012. február 8-án helyszíni szemle történt, melynek során alperes szakértője a biztosítási szerződés megkötéséről pozitívan nyilatkozott. Felperest a vagyonbiztosítási szerződés megkötésére az is motiválta, hogy szerteágazó banki kapcsolatai miatt a bankok felé az esetleges kártérítési összeg tárgyában engedményezési nyilatkozatot kellett tennie, melyre 2012. január 30-án került sor. Az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 537. § (2) bekezdése, valamint alperes vagyonbiztosítási szabályzata (a továbbiakban: Vsz.) 2.2. pontja szerint az ajánlatról 15 napon belül kellett dönteni, ezen határidő alatt az alperes a visszautasítás jogával nem élt, 2012. február 9-én a ... Zrt. és az ... Zrt. felé igazolást állított ki a bank által fedezetként elfogadott vagyontárgyra kötött biztosításról és annak engedményezéséről, mely igazolás szerint az engedményezés ... napjától bekövetkező biztosítási eseményekre érvényes és a kötvényszám 49565.

A biztosított épületegyüttesből felperes Megyaszó, Monoki út 19. szám alatti irodaépülete 2012. február 10-én tűzkárt szenvedett, a felépítmény maradványérték nélkül teljesen leégett. A káreseményt felperes haladéktalanul bejelentette az alperes felé, aki 2012. február 13-i iratával azt közölte, hogy a biztosítási ajánlatot nem áll módjában elfogadni, azt indoklás nélkül visszautasította. 2012. február 15-én kelt levelében az alperes arról tájékoztatta a felperest, hogy

üzletpolitikája miatt nem fogadhatja be az „állattartással összefüggő biztosítást”. Felperes többször felszólította alperest, hogy az érvényesen létrejött és hatályba lépett biztosítási szerződés alapján a tűzkár miatt álljon helyt, ettől azonban elzárkózott, számlát sem állított ki a biztosítási díj kifizetéséhez, sőt felperes 2012. február 21-i díjbefizetését visszautalta.

Felperes álláspontja szerint alperessel a Ptk. 548. §-a szerinti vagyonbiztosítási szerződést kötött, az írásbeli megállapodásukat a Ptk. 538. § (1) bekezdése szerint a biztosítási kötvény kiállítása pótolta, utóbbi megtörténtét kétségmentesen alátámasztja a bankok felé kiadott alperesi igazolás. Alperest a Ptk. 537. § (2) bekezdése szerinti visszautasítási jog 2012. február 13-án már nem illette meg, ezen időpontra a szerződés létrejött, a Ptk. 539. § (1) bekezdése szerinti halasztott díjfizetés és ... napjától kezdődő kockázatviselés mellett, alperes alappal nem hivatkozhat a díjfizetés elmulasztására, ez ugyanis a Ptk. 4. § (4) bekezdésébe ütközne.

Figyelemmel arra, hogy a felek között érvényes vagyonbiztosítási szerződés jött létre és beállt alperes kockázatviselése, a szerződést teljesíteni tartozik, helyt kell állnia a 2012. február 10-i tűz miatti káresemény folytán felperest ért kárért.

Másodlagosan arra hivatkozott felperes, hogy amennyiben közöttük nem jött létre szerződés és alperes gyakorolhatta a Ptk. 537. § (2) bekezdése szerinti jogát, az a Ptk. 4. § (1) bekezdésébe ütköző visszaélésszerű magatartás lenne, ugyanis nyilvánvaló, hogy azért kívánta gyakorolni ezen jogát, hogy szabaduljon a kockázatviselés és a helytállási kötelezettség alól, mindezért kárfelelősség is terheli, elsődlegesen a Ptk. 339. §-a és 4. §-a, másodlagosan a Ptk. 6. §-a alapján.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Vitatta, hogy közöttük biztosítási szerződés jött létre, felperes ugyanis a Ptk. 540. § (1) bekezdése szerinti közlési kötelezettségének nem tett eleget, nem jelölte meg tevékenységi körként az állattartást, alperes számára pedig a kockázatviselési irányelvei nem teszik lehetővé, hogy olyanra vállaljon kockázatot, ahol állattenyésztéssel kapcsolatos tevékenység folyik. A Ptk. 541. § (1) bekezdésének analóg alkalmazásával alperes élt a 15 napos határidőn belüli ajánlat visszautasítási jogával, ezen határidő alatt egyébként felperes sem kötvényt, sem elfogadó nyilatkozatot nem kapott, ekként nem értékelhető a pénzügyintézetek felé tévesen megküldött nyilatkozat - melyek egyébként utólag visszavonásra kerültek - a kötvény ugyanis szigorú formai és tartalmi kötelezettségekkel bíró okirat, mely nem helyettesíthető igazolással. Az érintett pénzügyintézetek nem állnak az alperessel jogviszonyban, jelentőséggel az bír, hogy a szerződő partnerek között nem történt írásos visszaigazolás, a téves értesítés legfeljebb kártérítésre adna alapot, ezen magatartásával azonban az alperes nem okozhatott kárt, mert a tűzesemény bekövetkezte ezzel nincs okozati összefüggésben. Amennyiben a szerződés létre is jött volna, akkor a Ptk. 539. § (1) bekezdése szerint díjfizetés hiányában nem lépett hatályba, felperes sem az ajánlata megtételekor, és azóta sem fizetett. A biztosítási szerződés létrejött és hatálybalépése esetére a Ptk. 210. § (1) bekezdése alapján megtámadási kifogást terjesztett elő, hivatkozva arra, hogy lényeges kérdésben - abban, hogy felperes állattartással foglalkozik - tévedésben volt, melyet ezen adat közlésének az elmulasztásával a felperes okozott. A tényközlés elmaradásának súlyával felperesnek, tekintve, hogy alkusszal járt el, tisztában kellett lennie, amennyiben az állattartás az ajánlatban megjelölésre kerül, akkor a szerződéskötés azonnal kizárható lett volna; kockázatfelmérő megbízottja pedig a helyszíni szemle eredményéről a felperes felé nem nyilatkozhatott, feladata ugyanis a helyszínelés elvégzése, és nem annak értékelése volt.

Hivatkozott arra is, hogy amennyiben mégis kockázatban áll, vizsgálni kell a káreseményt, a tűz okát, azt, hogy volt-e maradványérték, nem zárható-e ki a helytállása, figyelemmel arra is, hogy két tűzesemény történt, melynek körülményei nem tisztázottak, mindezt figyelemmel a követelés összegét is vitássá tette.

Az elsőfokú bíróság 2014. március 21. napján kelt 24.G.41.094/2012/36. számú közbenső ítéletében megállapította, hogy az alperes a felek között létrejött biztosítási szerződés alapján a 2010. február 10. napján bekövetkezett biztosítási eseménnyel kapcsolatosan biztosítási szolgáltatás nyújtására köteles.

A Ptk. 205. § (1), (2), (3) bekezdései alapján vizsgálva a peres felek eljárását megállapította, hogy a biztosítási ajánlat az alpereshez megérkezett, az általa előírt hiánypótlási felhívásnak felperes eleget tett, ... alkusz tanúvallomása igazolta, hogy a kötvény kiállításra került, az alperes ennek megfelelő hitelintézeti tájékoztatást nyújtott, a kötvény kézbesítését pedig jogszabály nem írja elő, így a Ptk. 538. § (1) bekezdése alapján ... napján kezdődő kockázatviseléssel a peres felek között biztosítási szerződés jött létre. A szerződés a Ptk. 539. § (1) bekezdése értelmében hatályba lépett; ... alkusz tanú vallomása szerint halasztott díjfizetésben állapodtak meg a felek, a biztosítási díjat számla ellenében kellett teljesíteni, ugyanakkor alperes számlát nem küldött, amellet, hogy ez is a halasztott díjfizetési megállapodást támasztja alá, alaptalan a szerződés hatálybalépésének a hiányára alapított védekezése.

Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy felperes adatközlési kötelezettségét nem sértette meg, főtevékenységeként az ajánlaton a mezőgazdaságot tüntette fel, valamennyi tevékenységét nem kellett közölnie, arra figyelemmel sem, hogy a nyilvános és közhiteles cégkivonatból azok egyértelműen megállapíthatók. ... alkusz tanúvallomása szerint a biztosított vagyoncsoportba a saját épület, építmény, gép, berendezés, saját készlet, illetőleg készpénz került megjelölésre, felperesnek az állattállományra külön biztosítása volt. Rámutatott az elsőfokú bíróság arra is, hogy az alperes részéről eljár szakértő a felek által sem vitatottan a biztosítani kívánt helyszíneket megtekintette, azzal kapcsolatosan kifogást nem emelt, mindezért arra volt következtetés levonható, hogy az állattartás biztosítására felperes szerződéses akarata nem irányult.

Ugyanezen okokból nem osztotta az elsőfokú bíróság a megtámadási kifogást, melynek alaptalansága folytán a 15 napos elutasítási jog az alperest nem illette meg. A Ptk. 541. § (1) bekezdésére történő hivatkozása nem megalapozott, a kötvény kiállítása a biztosítási esemény bekövetkezése előtt megtörtént, alperes írásban nem tett javaslatot a szerződés módosítására, azt nem mondta fel, így az hatályban maradt.

Beszerezte az elsőfokú bíróság a ... Igazgatóság ... Kirendeltségének ...-as számú iratait a perbeli tüzesettel kapcsolatban, melyekből megállapíthatóan sem a helyszíni szemlén és azt követően sem merült fel olyan adat, bizonyíték, amely tűzvizsgálati eljárás lefolytatását tette volna szükségessé, a tüzeset vonatkozásában felperes felelőssége nem került megállapításra.

Arra tekintettel, hogy a vagyonbiztosítási szerződés létrejött, hatályba lépett és kizárási ok nem áll fenn, alperes biztosítási szolgáltatás nyújtására köteles, a kereset jogalapja fennáll.

A közbenső ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben a megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte.

Vitatta, hogy a biztosítási kötvény kiállítása folytán a peres felek között biztosítási szerződés jött létre, felperes kötvényt felmutatni nem tudott, azt hitelintézettől sem tudta beszerezni, figyelemmel arra, hogy az nem került kiállításra, illetőleg átadásra senki részére. Az ... Zrt. nem szerződő fél, hozzá nem kötvény, csupán egy igazolás került, amely nem alkalmas a szigorú formai kötelezettségeknek megfelelő kötvény helyettesítésére, sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság e körbeni védekezése vizsgálatára nem tért ki.

Téves a kötvény kézbesítésének a sürgősségére vonatkozó ítéleti okfejtés is, nem áll összhangban a Ptk. 213. §-ának és 214. §-ának rendelkezéseivel, mely szerint a jognyilatkozatok a közléssel válnak hatályossá. Alperes nemcsak kötvényt nem küldött, hanem haladéktalanul értesítette felperest arról, hogy az ajánlatát nem tudja elfogadni.

Álláspontja szerint nem fogadható el a halasztott díjfizetés körébeni ítéleti álláspont sem, az elsőfokú bíróság nem fejtette ki, hogy a halasztott fizetési megállapodásnak mi volt a tartalma,

továbbá nem értékelte, hogy a mai napig nem történt díjfizetés, s mivel ezt az ítélet nem rendezi, így e körben is hiányosnak minősül.

Véleménye szerint a megtámadási kifogás elutasítása is téves; felperes nem vitásan a tevékenységi körök között az állattartást nem jelölte meg, a helyszíni kockázat felmérője nem volt jogosult semmiféle döntésre vagy nyilatkozattételre, így az, hogy láthatta az állattartást, és ellene nem emelt kifogást, nem bír jelentőséggel. Amennyiben felperes ezen tevékenységi kört közölte volna, akkor az alperes az ajánlatot nyomban visszautasíthatta volna. Vitatta, hogy a biztosítási szerződés nem a vagyon egészére vonatkozott, a különböző telephelyek azonos megítélés alá esnek, figyelemmel arra, hogy egy biztosítási szerződéssel kalkulálta a díjakat; amennyiben a szerződés csak az irodaépületre jött volna létre, akkor az ajánlat más megítélés alá esett volna az eltérő vagyoneérték és díjszorzó miatt.

Kifogásolta alperes, hogy az elsőfokú bíróság csak a szerződés létrejöttére folytatott le bizonyítást, nem vizsgálta a biztosítási esemény bekövetkeztét. Fenntartotta a 2013. október 21-i beadványában foglaltakat, abban indítványozta szakértő bevonásával vizsgálni a káresemény körülményeit, melynek alapján tisztázható lenne a kármegelőzés és kárenyhítés kérdése is. Tekintve, hogy nem volt részletes hatósági eljárás, senki sem vizsgálta a kár körülményeit, azt, hogy egy vagy két tüzesemény történt, illetőleg, hogy a másodikat a kárenyhítés elmaradása okozhatta-e, illetőleg, hogy a tűzjelzőrendszer miként működött. Nem lett volna mellőzhető a szakértői bizonyítás, így e körben is alaptalan és lényeges kérdéseket nyitva hagyott az érdemi döntés.

Felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének a helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a Ptk. 538. § (1) bekezdésében foglaltak helytálló alkalmazásával került sor annak megállapítására, hogy a peres felek között biztosítási szerződés jött létre. A fellebbezésben foglaltaktól eltérően a biztosítási kötvény kiállítása igazolt, egyrészt a pénzügyi intézetek felé megküldött 2012. február 9-i értesítésekkel (F/8,9,10.) másrészt az alperes által becsatolt kötvénnyel (9/A/2.)

Elfogadhatatlan a halasztott fizetést vitató alperesi álláspont is, a biztosítási ajánlat egyértelműen azt tartalmazta, hogy negyedéves díjfizetéssel kell a biztosítási díjat teljesíteni, és ezzel összhangban került kiállításra a kötvény is, melynek 1.3. pontja szerint a díjfizetés gyakorisága negyedéves. A Vs.5.4. pontja szerint az alperest számviteli bizonylat kiállítása terhelte annak érdekében, hogy elősegítse a pontos díjfizetést, alperes azonban számlát nem küldött, sőt a 2012. február 24-i iratával felperes önkéntes teljesítését visszautalta, ezen magatartásaival az együttműködési kötelezettségét megsértette. Kétségtelen, hogy a kockázatviselés az első díjfizetéstől datálódik, a Vs. 3.1.2. pontja azonban ettől eltérést engedett, megállapodhattak a felek a kockázatviselés kezdetének ettől eltérő időpontjában is, ennek megtörténtét támasztja alá az ajánlat és a kötvény tartalma, továbbá az F/8, 9, 10. sorszám alatt csatolt iratok.

Álláspontja szerint helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy felperes az adatközlési kötelezettségét nem sértette meg, alperes jogszabályi rendelkezéssel nem támasztotta alá, hogy az állattartással összefüggő biztosítás megkötése tiltott lenne, emellett felperes a telephelyi adatközlőkkel egyértelműen meghatározta, hogy biztosítási szándéka az állatállományra nem terjedt ki, mert arra egyéb biztosítóval volt szerződése. A biztosítási ajánlat alapján alperes tisztában volt azzal, hogy mezőgazdasági telephelyre - melynek részét képezi a központi irodaépület is - vonatkozott felperes szerződési akarata. A cégnyilvántartásból egyébként felperes valamennyi tevékenységi köréről meggyőződhetett volna, emellett szakcéggként járt el, és szakember bevonásával tartott helyszíni szemlét, melynek során a biztosítandó építmények megtekintésre kerültek, a szakértő nemcsak az épületek, építmények jellegét, hanem az ott folyó tevékenységet is észlelhette, és ezek alapján tett javaslatot a szerződés megkötésére.

Nem foghat helyt a helytállás kizártságára vonatkozó fellebbezési érvelés sem, felperes is becsatolta, valamint az elsőfokú bíróság is beszerezte a tűzvizsgálattal kapcsolatos valamennyi

okiratot, melyekből megállapítható, hogy nem két tűz, hanem egy folytatólagos tüzesemény következett be. Ezt támasztja alá, hogy nem két, hanem egy eljárás indult, nem két, hanem egy jegyzőkönyv, hatósági bizonyítvány, illetőleg záró határozat került kiállításra, melyek tartalma igazolja felperes vétlenségét a káresemény bekövetkeztében, utóbbira vonható ugyanis következtetés abból, hogy tűzvizsgálati eljárást nem kellett lefolytatni.

Változatlanul hivatkozott felperes arra is, hogy amennyiben közöttük nem jött volna létre biztosítási szerződés, az ajánlat visszautasítása a Ptk. 4. §-ába ütköző magatartás, mert arra a káreseményről történő tudomásszerzést követően a helytállás és a kockázat kizárása érdekében került sor.

Alperes fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita közbenső ítéleti eldöntéséhez kellően feltárta és abból a kereseti kérelem jogalapjának a fennálltára érdemben helyes jogi következtetést vont le, melyet a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiak szerint pontosított.

A Ptk. 537. § (1) bekezdése szerint a biztosítási szerződés a felek írásbeli megállapodásával jön létre; a (2) bekezdés szerint a szerződés akkor is létrejön, ha a biztosító az ajánlatra 15 napon belül nem nyilatkozik; illetőleg a Ptk. 538. § (1) bekezdése értelmében az írásbeli megállapodást, illetőleg a biztosító elfogadó nyilatkozatát biztosítási kötvény kiállítása pótolja.

Felperes ...-i, 2012. január 26-án megküldött ajánlatát az alperes 15 napon belül, 2012. január 31-én kelt levelével visszautasította, a szerződéskötés feltételül további adatközlést és helyszíni szemlét írt elő azzal, hogy a hiányzó adatok 2012. február 26-ig történő pótlása esetén az eredeti ajánlat szerinti kockázatviseléssel jöhet létre közöttük a szerződés.

A per nem vitás adatai szerint 2012. február 1-jén felperes a kért adatokat közölte, így a ...-én kelt ajánlat 2012. február 1-jén megtörtént kiegészítése a részéről új ajánlatnak minősült, ezért a hiánypótlás teljesítését követő 15 napon belüli eseményeket kellett vizsgálni annak eldöntéséhez, hogy a biztosítási szerződés a peres felek között létrejött-e.

2012. február 8-án az előírt helyszíni szemle rendben lezajlott, annak eredményét a szakértő az alperessel haladéktalanul közölte, elfogadásra javasolva az ajánlatot. A szemle ezen eredményére, valamint az előírt hiánypótlás megadott határidőben történő maradéktalan teljesítésére figyelemmel adekvát lépésnek minősült az alperes részéről az ajánlat másnapi, 2012. február 9-i elfogadása, melyre a kötvény kiállításából vonható le következtetés, utóbbit pedig a hitelintézetek felé megküldött tájékoztatás - függetlenül attól, hogy az érdekelt bankokkal az alperes nem állt jogviszonyban - alátámasztja.

Rámutat a Fővárosi Ítéltábla arra, hogy a kötvény a jogi természetét tekintve nem konstitutív értékpapír, a szerződést megtestesítő joghatás a kiállításához, és nem a megküldéséhez fűződik. A kötvény kiállítása pótolja az írásbeli megállapodást, illetőleg a biztosító elfogadó nyilatkozatát, függetlenül annak kézbesítésétől, utóbbit a Ptk. nem írja elő, ezért a kézbesítés nem szabható a joghatás kiváltásának a feltételül, az ugyanis a törvényi szabályozástól a biztosított hátrányára történő, a Ptk. 567. § (1) bekezdése szerinti nem megengedett eltérés lenne.

Mindezt helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a kötvény kiállításával a peres felek között a Ptk. 538. § (1) bekezdése szerint a biztosítási szerződés létrejött.

Helyesen vont le következtetést a szerződés hatálybalépésére is, az ajánlat és a kötvény tartalma, valamint ... alkusz tanúvallomása kétségmentesen alátámasztotta, hogy a peres felek halasztott, negyedéves díjfizetésben állapodtak meg, mely a Ptk. 539. § (1) bekezdése szerinti főszabálytól történő megengedett eltérés, így a biztosítási szerződés 2012. február 1-jei kockázatviseléssel hatályba lépett.

A fellebbezésben foglaltaktól eltérően a díjfizetés elmaradása nem róható a felperes terhére, tekintettel arra, hogy az alperes a díj megfizetéséhez szükséges számlát nem állította ki, sőt felperes teljesítését nem fogadta el, a befizetést visszautalta, így e körbeni védekezése a Ptk. 4. § (4) bekezdésének második fordulatába ütközik, tekintve, hogy saját felróható magatartására hivatkozik előnyök szerzése végett.

Figyelemmel arra, hogy a biztosítási díj megfizetésére alperes igényt a perben sem viszontkereset, sem beszámítási kifogás formájában ezidáig nem támasztott, ezért arról az elsőfokú bíróság - amellett, hogy a jogalap tekintetében külön is határozott - nem dönthetett volna, figyelemmel arra, hogy a Pp. 3. § (1) bekezdése a kérelemre történő eljárás alapelvét rögzíti.

Amennyiben a kötvény alperesi kiállítása mégsem adna alapot a biztosítási szerződés létrejöttének a megállapítására, akkor a terhére értékelendő és megállapítható visszaélésszerű joggyakorlása folytán tartozna felperes felé felelősséggel.

Felperes napján kelt, 2012. február 1-jén pontosított ajánlata 15 napon belüli, 2012. február 13-i visszautasítása a káresemény 2012. február 10-i bejelentését követően történt, tehát kizárólag akkor lenne aggálytalanul elfogadható, ha az alperes által alkalmazott üzletpolitikai irányelvekkel kétségmentesen alátámasztást nyert volna az elutasítás ésszerű indoka, ennek hiányában alappal feltételezhető, hogy a visszautasítás ténylegesen a helytállás alóli szabadulást célozta.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az állattartási tevékenység folytatása valós elutasítási okként nem fogadható el, az alábbiakra figyelemmel.

Felperes az ajánlatában mezőgazdasági tevékenységet, ezen belül növénytermesztést határozott meg, a biztosítandó vagyontárgyak között az állatállomány nem is szerepelt. Az alperes a hiánypótlási felhívásban nem hiányolta annak a közlését, hogy a mezőgazdasági tevékenység keretén belül állattartás folyik-e, nem jelezte, hogy ez a kockázatvállalását kizáró lényeges körülmény, holott ez az együttműködési kötelezettség körében tőle elvárható lett volna.

A fentieken túlmenően a 2012. február 8-i helyszíni szemle alapján az állattartásról tudomást szerzett, így amennyiben ezen tevékenység nem lett volna összeegyeztethető az üzletpolitikájával, az ajánlatot nyomban visszautasíthatta volna, azonban ezzel ellentétesen járt el és 2012. február 9-én a fent már említett hitelintézeti tájékoztatást küldte meg a kötvény kiállításáról. A visszautasításra vonatkozó nyilatkozatát csak a biztosítási esemény általa tudott bekövetkeztét követően, 2012. február 13-án tette meg, mely részéről így a Ptk. 4. § (1) bekezdésébe ütköző, visszaélésszerű magatartásként értékelendő.

A fent kifejtettekből következően nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor a Ptk. 210. § (1) bekezdésére alapított megtámadási kifogás alaptalanságára vont le következtetést, alperes ugyanis kétségmentesen nem bizonyította, hogy lényeges adat felperesi elhallgatása folytán a szerződés megkötésekor tévedésben volt, és az indokul szolgált a szerződés kifogás formájában történő megtámadására.

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság a kereset jogalapjáról hozott döntést, a fellebbezésben foglaltaktól eltérően az nem korlátozódhatott a vagyonbiztosítási szerződés létrejöttének és hatályba lépésének a megállapítására, mert ebben az esetben nem bírált volna el minden, a jogalaphoz tartozó kérdést. Így szükségképpen ki kellett térnie annak vizsgálatára is, hogy az alperes a hozzá bejelentett 2012. február 10-i biztosítási esemény alapján a felperes felé helytállni tartozik-e, a közbenső ítélet meghozatala után ugyanis az elsőfokú bíróság a Pp. 213. § (3) bekezdése szerint kizárólag a kárösszegre folytathatja a tárgyalást.

Nem osztható alperes azon fellebbezési érvelése sem, hogy az elsőfokú bíróság a helytállási kötelezettsége vizsgálata körében elzárta őt a Pp. 164. § (1) bekezdése szerinti bizonyítástól. Rámutat a Fővárosi Ítéltábla arra, hogy alperesnek a mentesülésére vezető körülményeket

határozottan meg kellett volna jelölnie - ezt az igazságügyi szakértő kirendelésére vonatkozó indítvány nem pótolja - azon általános védekezése, hogy ellentmondást vélt felfedezni a káresemény egyes adatai között, kellően konkrét, bizonyításra szoruló tényállításnak nem minősül.

A fentieken túlmenően a tüzesettel kapcsolatos iratok beszerzése az elsőfokú eljárás során maradéktalanul megtörtént, tehát azok az alperes rendelkezésére is álltak, továbbá felperes a per előtti levelében tájékoztatta arról, hogy a károsodott épület maradványa életveszélyessé nyilvánítása folytán lebontásra kerül, alperes ennek ellenére a szemlézés lehetőségével a bontásig nem élt, ezzel magát zárta el a helyszín tüzesetet követő megtekintésének a lehetőségétől.

Mindezért az elsőfokú bíróság - annak helytálló figyelembevételével, hogy a hatósági vizsgálat nem tárt fel felperes érdekkörébe eső mulasztást, a tűz bekövetkeztéért felelőssége nem merült fel - nem tévedett, amikor a szakértői bizonyítást mellőzve a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem osztotta alperes helytállási kötelezettsége hiányára vonatkozó védekezését, és a kereset jogalapját teljes körűen elbírálván alperes biztosítási szolgáltatás nyújtási kötelezettségét állapította meg a 2012. február 10-i biztosítási eseménnyel kapcsolatosan.

Megjegyzzi a Fővárosi Ítéltábla, hogy az alperes nincs elzárva attól, hogy a folytatódó eljárásban a kárösszeg változatlan vitatása esetén annak vizsgálatára - függetlenül attól, hogy e körben felperest terheli a Pp. 164. § (1) bekezdése szerinti bizonyítási kötelezettség - igazságügyi szakértői bizonyítás lefolytatását indítványozza.

Mindezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság helytálló közbenső ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - a vagyonbiztosítási szerződés tartalma határozat rendelkező részi meghatározásának a szükségességére tekintettel az ajánlatra és annak pontosítására utalással, valamint a fenti indokolásbeli kiegészítéssel - helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla - a 4/2000. (XII. 14.) PK vélemény figyelembevételével döntve a másodfokú perköltség tárgyában - a Pp. 259. § alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az alperest felperes jogi képviselői munkadíjból álló jogorvoslati perköltsége megfizetésére, melyet a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján 15.000 forint + áfa összegben határozott meg.

Budapest, 2015. október 27.

Dr. Tibold Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Levek Istvánné dr. s.k.
előadó bíró

Dr. Felker László s.k.
bíró